

ved, at vi have Domstole, der søge at give en sund og god Fortolkning af de bestaaende Love, skjøndt det jo er en Selvfølge, at en hvilken-somhelst Domstol alligevel kan tage feil, thi det er jo Menneſker, der dømmes, og intet Menneſkeligt er feilfrit; det er en anden Sag; men det er en Erkjendelse, som vi i Almindelighed ere berettigede og ved givne Foranledning forpligtede til at udtale, og jeg troer, som sagt, at en Udtalelse deraf i mange Henseender er mere gavnlig, end det er at søge at vække ubegrundet Tvivl derom.

Holstein: Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah) fremsatte en Betragtning, der er saa omfattende og stor, at det er vanskeligt at komme ind paa et Tilſvar til den, fordi det vilde føre os overordentlig langt; jeg ſkal imidlertid søge at holde mig saa nær som muligt til det, der blev fremsat, uden at mine Utringer dog ſkulle lægge Beslag paa meget af det ærede Things Tid. Hans Forslag gik ud paa, at man ſkulde bortſtemme det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag om at yde et Bidrag af 1,200 Rd. til Udvidelsen af Flakkebjerg Inſtitut for derved at faae Leilighed til ved 3die Behandling at stille et Forslag, der vel tildeels gik i en lignende Retning, men tildeels ogsaa i en ganske anden. Den hele Betragtning, fra hvilken det ærede Medlem, der idag har bragt dette Forslag ind i Thinget, er gaaet ud, kan jeg ganske viſt tiltræde i enkelte Hovedtræk, men der er blevet fremsat faamange Enkeltheder af en saa ſærlig Beſkaffenhed, at jeg troer, det vilde være umuligt at gaae ind paa den udtalte Anſkuelse i dens Heelhed. Ganske viſt er det uheldigt, naar der til Anſtalter ſom de her nævnte er knyttet den Foreſtilling trindtom i Landet, at de Børn, der antroes til dem, ſalde ind under Claffen af dem, ved hvilke der hefter en beſtemt Plet, og ſom ere brændemærkede ved en beſtemt moralsk Fordærvelse. Jeg kan være meget enig med det ærede Medlem i, at denne Betegnelse ikke er heldig; men vi maae ogsaa huſte paa, at den ſtammer fra en meget forældet Tid, og at Stiftelserne ſiden den Tid ere undergaaede en overordentlig stor Forandring i deres hele Indretning. Forøvrigt kan

Udtrykket: „moralsk fordærvet“ dog ogsaa tages fra en ſaadan Side, at man ikke dermed forbinder en ſærlig, abſolut brændemærkende Betydning, thi, spørge vi, hvem der er moralsk fordærvet, vilde vi komme til et meget større Omraade end det, hvorunder diſſe ſærlige Børn falde, naar vi i det Hele kun vilde undertage os ſelv fra denne Betegnelse i en mere eller mindre omfattende Betydning. Tanken, ſom blev fremsat, og ſom i mange Henseender ſtaaer mig overordentlig nær, er dog imidlertid af den Art, at jeg, naar den her ſkal motivere Nægtelsen af de 1,200 Rd., nødbigt vil underſtøtte den i den Form, hvori den er fremkommen. Sagen er den, at der har viſt ſig en overordentlig ſtor Trang til en Udvidelse af Flakkebjerg Inſtitut eller til Anſtalter, der gaae i ſamme Retning, og denne Trang er bleven conſtateret derved, at faare mange Sogne og Communer have bidraget forholdsviis betydelige Summer til at gjøre en Udvidelse af denne Anſtalt mulig, medens vi ſamtidigt hermed desværre maae erkjende, hvad der ogsaa bekræftes ved en Udtalelse, hvormed den ærede Forslagsſtiller ſelv fremkom, at Trangen til at faae ſmaa forladte Børn anbragte paa en ſaadan Maade ſom den, hvortil der har tilbudt ſig Leilighed, ingenlunde gjør ſig ſaaledes gjældende, idet næſten ſlet Ingen har villet gaae ind derpaa, ſkjøndt det ikke kan nægtes, at Bilkaarene, ſom hvides, ikke vare afſtrækkende. Jeg vil indrømme, at det paa viſſe Steder er muligt at faae Børnene anbragte noget billigere, end det blev tilbudt fra Holſteinsminde; men i det Hele troer jeg, at det, naar der tages Henſyn til, at ſaadanne Børn altid ere vanskelige at have, maa erkjendes, at de ſtillede Betingelser ikke vare overdrevne, men endog ganske moderate. Den ringe Deeltagelse ligger heller ikke dert; men den ligger i, at Communerne i Almindelighed antage, at ſlige Børn ere bedre farne, naar de, endog for den ſamme Betaling, kunne anbringes i Familier, ſom Communerne kjende, og ſom de antage yde den fornødne Sikkerhed for deres ſamvittighedsfulde Opdragelse. Det kan nu ganske viſt hændes, at ſlige Børn blive behandlede paa en ſaadan Maade, ſom det ærede Medlem antydede; men vi maae ved